

efter de nugældende administrative bestemmelser modtager godtgørelse svarende til mistet aflønning.

Henvisningen i stk. 2 til § 110, stk. 1, medfører, at indsatte, der er beskæftiget med eget indtægtsgivende arbejde i institutionen, eller som under udgang har arbejdsindtægt, end ikke skal have dækket deres personlige fornødenheder, idet det følger af reglen i § 110, stk. 1, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse, at sådanne indsatte selv skal betale for opholdet i institutionen.

Ordet »ydelse« i stk. 3 omfatter i overensstemmelse med de nugældende regler mv. efter omstændighederne både pengebeløb og naturalier og forudsættes størrelsesmæssigt at svare til det beløb, som en konstanthjælpsmodtager har til rådighed efter fradrag af faste udgifter til bolig mv.

Endvidere forudsættes ydelse til indsatte, der er fraværende fra beskæftigelse på grund af sygdom, som hidtil at kunne fastsættes som et dagpengebeløb svarende til en procentdel af vederlaget for beskæftigelse, hvilket er i overensstemmelse med de regler om dagpenge, der gælder på det almindelige arbejdsmarked.

Endelig omfatter ordet »vederlag« både et pengebeløb for selve beskæftigelsen og et pengebeløb til dækning af personlige fornødenheder. Det forudsættes, at der som hidtil kan ske modregning for kostens værdi ved udbetaling af vederlag i de institutioner, hvor der ikke er fuld selvforplejning.

Om adgangen til at enrumsanbringe mv. og ikende disciplinærstraf i form af bøde ved fravær fra beskæftigelse henvises til pkt. 5.6.8.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt til lovforslagets § 64 og § 68, jf. § 67, nr. 3, og bemærkningerne til disse bestemmelser.

Fritiden

Til § 43

Bestemmelsen vedrører spørgsmålet om tilrettelæggelse af de indsatte fritid i institutionen. Bestemmelsen svarer til § 43 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.6.9. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

I *stk. 1* fastslås princippet om selvforvaltning. Med denne bestemmelse tilsigtes det at tilnærme de indsatte former for fritidsudnyttelse til forholdene i det øvrige samfund. Det forudsættes, at de indsatte selv skal forestå egen kostforplejning, og at servicefunktioner, der ydes af den enkelte institution, i videst muligt omfang overføres til de indsatte selvforvaltning i takt med tilvejebringelsen af de praktiske muligheder og forudsætninger i de enkelte institutioner.

I *stk. 2* fastsættes pligt for institutionen til at tilbyde de indsatte aktiviteter i fritiden. Formålet med bestemmelsen er at fastslå, at institutionen til stadighed skal sikre, at de indsatte tilbydes et passende antal aktiviteter i fritiden.

I *stk. 3* fastslås det i overensstemmelse med gældende ret, at en indsat har ret til dagligt at tilbringe mindst 1 time i fri luft. Bestemmelsen er en minimumsbestemmelse, og det bør derfor tilstræbes, at de indsatte gives mulighed for at tilbringe yderligere tid i fri luft.

Det fremgår samtidig af *stk. 3*, at gennemførelsen af retten til at tilbringe mindst 1 time i fri luft kan fraviges, hvis gennemførelsen af denne ret i det enkelte tilfælde vil være uforenelig med institutionens varetælgelse af sikkerhedsmæssige hensyn. Bestemmelsen finder endvidere ikke anvendelse, hvis den indsatte er anbragt i sikringscelle, jf. lovforslagets § 66. Bestemmelsen, der er i overensstemmelse med gældende ret, medfører bl.a., at indsatte, der er udelukket fra fællesskab, jf. lovforslagets § 63, eller anbragt i straffcelle, jf. lovforslagets § 68, efter en konkret vurdering kan nægtes adgang til at tilbringe mindst én time i fri luft.

I tilslutning til lovforslagets § 43 henvises i øvrigt til bestemmelserne i lovforslagets kapitel 9 om indsatte kontakt til samfundet uden for institutionen. Også de bestemmelser, der er omfattet af dette kapitel, er således af væsentlig betydning for tilrettelæggelsen af de indsatte fritid under straffuldbyrdelsen.

Forsorgsmæssig bistand

Til § 44

Bestemmelsen vedrører spørgsmålet om den forsorgsmæssige bistand til indsatte. Bestemmelsen svarer til § 44 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.6.10. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Som det fremgår af lovforslagets § 3 og bemærkningerne til denne bestemmelse, er det en hovedopgave for kriminalforsorgen ved fuldbyrdelsen bl.a. af en fængselsstraf at hjælpe eller påvirke den indsatte til at leve en kriminalitetsfri tilværelse. Et væsentligt middel til løsning af denne hovedopgave er ydelsen af forsorgsmæssig bistand til den indsatte.

Den forsorgsmæssige bistand er nærmere beskrevet i *stk. 1*, der indebærer en pligt for institutionen til at vejlede og bistå en indsat med hensyn til den pågældendes beskæftigelsesmæssige, sociale og personlige forhold. I *stk. 1, nr. 1*, fastslås det, at institutionen har pligt til at yde forsorgsmæssig bistand med et mere fremadrettet formål, dvs. med henblik på at forbedre den pågældendes muligheder for at leve en kriminalitetsfri tilværelse. Efter *stk. 1, nr. 2*, skal den forsorgs-